

JANKA BLEYOVÁ z RÁDIA REGINA - Slovenský rozhlas má výročie, pridáte do priameho vysielania? – ozvala sa Janka Bleyová z Rádia Regina. – Vy to tam roztočíte, ste neskutočné baby a ja viem, prečo vás tam volám, vy sa viete odviazať, zacigániť poslucháčom a rozdať radosť tým, ktorí chcú... - Nedalo sa povedať – Nie! -. Žiadne pozvanie nie je len tak náhodou, všetko je riadené silou Lásky. A veriaci veria, že Láске je Boh a ja ho cítim na každom kroku s Mrchaňami. Posiela nám neuveriteľné náhody, doslova „zázraky“. Aj Janka Bleyová je takým našim zázrakom z neba, ktoré nás riadi. Vycestovali sme. Ako vždy do Bratislavy – vlakom! Škoda, že tam nejazdí naša bageta Mrchaňa a Bánovčanka, iste by to bolo zábavnejšie! Veď pricestovať do srdca Slovenska na vlastnom vláčiku, to nemôže každý. Možno ani kráľovné nejazdia na vlastnom vlaku. Keby sme vraj boli poslušné a dovolili, aby otvárala naša kráľovná naše podujatia ako svoje, tak by nám vraj aj lístok na električku kúpila. Načo? Veď po nás prišli taxiky. Vraj, aby mali istotu, že sme nezablúdili. Fakt, veď to sa nám často stáva. No v aute máme navigáciu, tá nás priviedie do každého cieľa i napriek podrezaným jazýčkom, ktoré odvádzajú pozornosť od informačných tabúl. Naposledy nás to stálo 40 km obchádzky pri Pezinku. V Rozhlase nás pristavili hneď pri vchoďe, kto sme, z kadiaľ prichádzame... i naspievať piesne o Regine nás donútili. Točili a točili. Skoro ako v bánovskej káblovke, kde natočia akciu a uvedú ju ako obecné podujatie obecného kultúrneho strediska. Naposledy tak odignorovali podujatie Matice HURÁ, PRÁZDNINY, kde sa z káblovky dozvieme, z úst bývalej pani riaditeľky kultúrneho strediska, aké krásne podujatie pripravil kultúrny referent. Exriaditeľka každú akciu miestnej organizácii Matice slovenskej (MO MS) zabudla správne pomenovať. Na príkaz koho? Takto sa v záznamoch KRONIKY i KÁBLOVKY Bánov vytratilo všetko o diani a nezištnej práci dobrovoľníkov Matice. Spýtajte sa, čo je napísané v obecnej kronike o vydaní knihy o Bánove, ktorú napísala predsedníčka MO MS Mgr. Paula Rácková, alebo či je tam zapísané, že druhú knihu TU U NÁS NA KESI platila samotná autorka z dôchodku a z ústrednej matičnej pokladne? Neverte, že je to v bánovskej kronike takto uvedené. A za zápis i schválenie zápisu sa platíiiii z obecnej truhlice. Ešte, že to matičné nebo poslalo na krst novej knihy predsedu terajšej vlády. Aj to bolo riadené z hora! Dokedy sa tu u nás na Kesi bude zatajovať Matica?

Kým nezažiarí hviezda poslaná do matičného chrámu. A tá už svieti: predseda Ing. Marián Tkáč je hlavne veriacim človekom, ktorému slová tečú do úst priamo z neba a dokážu rozciťiť nejedno ľudské srdce. Za všetko vraví slová z jeho úst: - Ide o všetko, o naše deti, o naše mamy o naše Slovensko. Prebudme sa a budme ľuďmi. – To, že sa odhodlal riešiť padlé kroky okolo pokladu a Matice ako ekonóm pobúrilo ľudí, ktorí utopili Maticu. Ale meno Tkáč, znamená, že utká, zapláta a zapracuje všetky nitôčky do novej, pevnej tkaniny. Veríme mu a tešíme sa krásu prepojenia Slovákov!!! Nech túžba po mieri a láske symbolicky vypustia i holubice na rušni z Kukuričňáku 2011, na ktorý Mrchane nedostali z kasy ani euro. Vraj nech si platia, čo chcú a koho chcú. Obec si platí svojich. Preto Kukuričňák putuje! O tom nikdy nepadne ani slovo, ani v Rozhlase v nahrávacej koncertnej miestnosti. Mikrofony, káble, svetlá, kamery šírili cez Mrchane iba slová vďaka aj rodnej obci, hoci...– Kto bude hovoriť „naživo“ priamo do éteru? -,preľaknuto opakovali Mrchane. – Naši anjeli strážni! -, odpovedala Mira a Mrchane vedeli, že ochrana neba je neustále pri nich a že **je všetko tak, ako má byť**, v rukách toho Najvyššieho. Milujeme chvíle, kedy cítíme, že nám narástli krídla pri piesňach o krásе Slovenska a slovenských ľudí. Zimnica objíma i Mrchane a Janka Bleyová potvrdila, že i poslucháčov pri Rádiu. Vraj im mnohí ďakovali za naše vystúpenie, za slová plné lásky a vďaka za najčistejšie jazerá, rozkvitnuté lúky, najúrodnejšie polia a najkrajšie devy, ktoré sú v našej domovine. – Slovensko má všetko...iba ľuďmi sme mnohí zabudli. A o to Vás teraz všetkých prosia Mrchane so svojim PUTOVNÝM VLÁČIKOM MATICE cez Holubice od Matice. Nech sa všetci Slováci začnú ľubiť, tulkať, cigániť cez hudbu či cigánsky kostým, aký nosia Mrchane. Hfrrrr na ne! PUTOVNÝ KUKURICŇÁK s HOLUBICAMI: **1.10.Ivanka, 14.10.Šurany, 30.10.Starý Smokovec, 10.12.Šamorín**

KOCÚRKOVO po kesky

NEZÁVISLÝ SPRAVODAJ Hudobnej keskej rodiny Píše: Mgr. Mira Kozárová november 2011

MRCHANE a ich túžba po krásе SVETA

Všetko je tak, ako má byť, v Bánove chcem naplno žiť, preto už mlčať nebudeme! Robíme s láskou to, čo vieme...!

Prísaha, ktorá priviedla k myšlienke vydávať *Mrchoviny bez viny*. Koncerty po celom Slovensku i v zahraničí posunuli dlhoročné skúsenosti naivnej mamy Hudobnej keskej rodiny k túžbe priviesť zábavu sveta k nám – do dediny. Festivaly vo Francúzsku, v Rakúsku, Nemecku s alegorickými vozmi, kostýmovanými členmi sprievodov a krása ľudskej duše, ktorá prijme každého so všetkými jeho kladmi i záporami. Spojenie ľudí pohľadmi, úsmevmi, bez znalosti reči jednotlivých národov... Toto čaro by pohltilo každého. PREČO to NEMÁME aj MY DOMA? Prečo? Je to predsa jednoduché! Aj Francúzi si vymysleli svoje sviatky bez veľkého idolu, „Deň veselého muža“ bol výmysel, ale splnil úmysel – oslavu a sviatok celého mesta. Na uliciach hrali desiatky kapiel, sprievod s vyzdobenými vozmi a karnevalovými maskami mali neodolateľné čaro...A tu niekde vznikol nápad – Oslava Kukurice - Kukuričňák ako Cibulák, či Prdák, ktoré poznajú mnohí Slováci.

Verili, neverili, túžby mnohých zažiarili, stali sme sa strojom moci, Michal nám stál pri pomoci poslal pomoc, ľúče lásky, s kukuricou znejú hlásy, z hlások slová, zo slov vety!... Kukuričňák spája tety.

Kto uveril prvý? Partia okolo poľovníkov. Cítia silu choťára, prírody i ľudí. Vedeli, že stretnutia kolektívov majú svoje čaro a využili ponuku dychoviek Bánova a Mrcháň – kolektívnych členov Matice slovenskej Bánov, aby spoločne pred kultúrnym domom oslávili dary zeme cez plod kukurice. Pridali sa aj mládežníci a dôchodci. Matica slovenská to zastrešila, vybavila povolenia, plagáty, relácie... A kráľ pri pokladnici dediny? Podnikali kroky k uduseniu Kukuričňáku v zárodku:

TU SA NIČ KONAŤ NEBUDE, nechajte nás driemať v kľude!

Žiadne vzrúšo!!! Chceme kľud, NÁM nech slúži keský ľud!

Ale ľud je tvorivý, vytvoril výtvy. Prvé strašidielka z tekvic a kukurice vyrobili ženy s deťmi a dobrovoľníci – ockovia uvarili guláš pre každého. Prišli aj Máňani s folklórom zrelým ako víno. Ospievali to, čo bolo treba – našu zem a jej dary a medzi tým priznali, že prišli za keským umením, za súbormi, ktoré cítia lásku k svojmu kraju, k choťáru a domovu. Čo tam po tom, že bolo treba vystúpenie hostí na oplátku vrátiť alebo zaplatiť? Z čoho, veď kráľovské truhlice z daní poddaných sú iba pre plat a podujatia kráľov... A tak sa v Bánove iba sníva: „Keby, keby, keby...“ Bánov banuje?!!!

Druhý rok bol Kukuričňák na ihrisku. Na ploche ťažko udržiavanej z obecnej kasy za platy z kráľovskej truhlice sa ako zázrakom ocitli „votrelci“. Toľko ľudí! Kde že sa vzali? Veď kráľovstvo dokola opakovalo, že žiadny Kukuričňák nebude, lebo naše veličenstvo nič nepovolí. Ale bubny v dedine zahlásili príchod Východniarov z Bertotoviec. Prišli z Prešova na obecných autách i benzín, aby splatili dlh, ktorý prijali pri návšteve MRCHÁŇ V ICH DEDINE. Čo tam po tom, že bánovské ženy hostil a platil na Východe domáci starosta. U nás sú iné móresy – „Koho si pozveš, o toho sa staraj.“ Nevadí, že hostia vystupovali pre všetkých divákov. Sú to hostia Mrcháň, tak nech si ich chovajú, ubytujú, alebo vykopnú na Východ hneď po koncerte. Bánov môže hostiť iba družby chytivých dôchodcov, futbalistov, hasičov. Tí reprezentujú dedinu viac než tí, tí, tíMajstri Slovenska, Majstri Európy a Mediálne hviezdy, šíriace dobré meno dediny Bánov....Dedina má slúžiť iba kráľovnej!!!??? Kukuričňák je a bude toho, kto oň stojí – Matica slovenská. Za toto sú tu **Mrchoviny**.

Kukuričné zázraky zo šúpolia – Najrušeň, Najsponzor a Najdôchodca roka

Najzáhradkári, Martinčania strihali holubice do polnoci, Mrchane viseli...

MDO Bánovčanka vítala hostí – PhDr. Kaľavský ŽSS, vdp. páter Tadeáš, JUDr. Martinkovič - ústredie Matice slovenskej Martin

Kukuričná posteľ pre unavených. Šúpolie spojilo Východ, Západ, Martin

Najkarikatúrista Vlado Pavlík. Bánovčanka pochopila, jedla čo si uvarila.

Kukurica spája rody, nato, by neboli nehody. Kto sa modlil, vyhral!

Najpredseda Združenia dychoviek Jamriška, DH Rosička, Mršky roka 2011

Majte, ľudia, v úcte dary, s ktorými sa zázrak zdarí,
spoj srdce, dušu, myseľ, v dobrom konci, nech váš ortieľ
svieti deťom ako svetlo, ktoré Bánov s láskou stretlo.
Kukurica zažiarila, 5 rokov v dedine žila,
aby k iným vyrazila, v svete lásku okúsila..
Na kolesách vlaku lásky nesie holub bez otázky
prosbu k ľuďom celej zeme: - Nech to, čo tu v srdciach drieme,
prebudí sa v lásky sily, by ste, ľudia, v mieri žili. MICHAL 30.9.2011

**Ďakujem ti, Zem, ty moja,
že sny ženy pri mne stoja.
Vďaka ti Zem, slnko jasné,
si nám Láskou, čo nezhasne.
Márne sníva, márne dúfa,
ten, kto zem tú neposlúcha,
že na svete šťastie nájde, svet
bez lásky pýchou zájde.
Kto je šťastný, ten zem chráni,
bez človeka je kvet v stráni,
tak len ďakuj zemi – Matke,
vďaka nej máš plody sladké.
Kto zem chráni, kto ju lásku,
tomu v žití kvitne láska,
ten ku Zemi s vďakou zájde,
cestu k večnej Láске nájde.**

Piaty ročník Kukurice,
stvoril vlak i holubice,
s nimi prijal na svet lúče,
veď od Lásky dostal kľúče,
aby srdcia odomykal,
aby ten, kto svetlom blikal,
chápal, že sa zmena hlási.
Mrchane počúvli hlasy,
aby v Láске prepojení
muži, deti a ich ženy,
vďaku zemi hlásali...
Lúč cez Lásku vyslali.
Zhotovili Mršky rušeň,
vzácní páni prišli k nim preň,
aby čudo z kukurice
vnieslo Lásku do ulice.
Cez koľaje, železnicu
vyšlú symbol - holubicu
cez svoj rušeň do Slovenska,
aby ľúbošť pravá ženská,
prebudila všetkých ľudí...
Holubica rešpekt budí
u malých i veľkých tvorov.

Holubica je dar Bohov,
ktorí nehu – symbol krídel
nosia na zem, domov, sídiel,
aby ľudia pochopili,
že na svete večne žili
anjeli sťa holubice,
čo pohľadia pierkom líce,
dušu, tvár a telo ľudí,
nech sa svet konečne vzbudí
a uverí, že cit večný
je dar Lásky nekonečný,
ktorý dušu pohladza,
k pokore svet privádza.
Kukuričňák poslal vďaku,
a nie takú hocijakú,
lež tú vzácnu, plnú citu,
čo prinúti ľudí svitu,
aby zemi uverili,
aby si ju s Láskou ctíli,
ako poklad, ako dar.
Kukuričňák na chotár
poslal ľudskú vďaku aj moc.
Prišli vzácne duše pomôcť
vypraviť tú krásu zeme,
prebudiť, to, čo tu drieme,
aby človek v srdci chápal,
že je čas, by človek rátal
s tým, že čo tu zasadil,
Otec nebies ocenil
a obdaril tvorcov Lásky,
ktorí s vďakou, bez otázky,
konali jak v svete treba:
rozdávali cit jak chleba,
aby hladných nakrímili,
s pokorou Láске slúžili.
Prišiel čas na vzácne chvíle,
aby všetko Láске milé
rástlo v svete k Hojnosti,
s holubicou vďačnosti.
Žiadne dary, žiadne súdy
neoklamú v svete bludy,
prišiel čas na účtovanie.

Ten , kto vravel Láске len –
Nie!
nemá právo svet kaziť,
Cit už musí zvíťaziť
a obdariť svetom lásky.
Stratili sa všetky masky,
všetko sa dá krásne čítať,
začalo tu Láске svitať!
Ver, čo dávaš, dostaneš,
s Láskou lásku dopraješ
a nesúdiš, kto čo mal...
Holubic krídlom objal
váš svet Otec a Duch svätý,
svet je teraz túžbou spätý,
aby všetko s láskou žilo,
aby sa tvorstvo spojilo
cez lúč Lásky s citom, v mieri,
holubica tam zamieri,
kde má duše otvorené.
Nechajte to, čo tu drieme,
aby celkom zaspalo.
Spravili ste nie málo,
ale aj to dobré škodí,
ak sa v cudzom srdci rodí
iba závišť, tma, či bôľ,
nie si hlúpy, mocný vôľ!
Tak si verte, ľudia svetla,
holubica strach váš pretla.
Nech sú krídla vašim znakom,
spojte túžby s letom vtákov,
kde sú nežné holubice,
tam nájdete pomocnice,
čo vám dajú, to čo treba,
užívajte cit jak chleba. SOFIA
22.IO.2011

KUKURIČŇÁK 2011
na stránke
www.slovenskerekordy.sk

24. septembra 2011 sa konal
v dedine Bánov 5. Ročník oslavy
Zeme s názvom Kukuričňák na
podnet Mrcháň z MO MS Bánov.

Hostia pozvaní na toto podujatie
prichádzali do dediny ležiacej pár
kilometrov od Šurian z rôznych
kútov Slovenska, lebo podujatie
spropagovali rôzne médiá, ktoré
pozvali do relácií humorno-
spevácku skupinu žien
s veľavravným názvom Mrchane.

Zaumienili si, že prostredníctvom
ich koncertov sa budú snažiť
o dobro ako také. Spojili
príjemné s užitočným
a vytvorili v dedine Bánov
Najrušeň zo šúpolia, ktorého
konštrukciu zostrojil bývalý
železničiar p. Mrkvica a deti
z bánovskej školy vypletali
rušeň šúpolím z kukurice.
Vznikol nový slovenský rekord
**dĺžka - 477 cm, šírka 147
cm a výška 277cm.**

**Vďaka Igorovi Svitekovi a
Jozefovi Nemcovi vedľa
o Bánove, Mrchaniach a našich
rekordech po celom
Slovensku.**

LET HOLUBÍC pre úsmev ľíc.....

Let holubic zo šúpoľového rušňa priniesol plody Kukuričňáku. Všetko sú to dary, úroda za snahu...

Rušeň so slovenským rekordom priniesol **prvé víťazstvo** Bánova hneď v deň Kukuričňáku, kedy v Rádiu Expres vyhrala akcia oslavy kukurice ako Najlepšia akcia víkendu na Slovensku vďaka hlasom poslucháčov spomínanej rozhlasovej stanice. Kto to zabezpečil? Možno reklama Mrcháň, ktoré na Rádiu Regina naživo spievali a vinšovali k výročiu Slovenského rozhlasu 5. septembra, alebo živý rozhovor Mrchani Miry s Jankou Bleyovou v piatok 23. a tak sa víkend 23.-25. september opakovalo slová Kukuričňák s Bánovom dokola, až sme získali titul Najlepšia akcia víkendu. Možno pomohli aj celoročné koncerty Mrcháň, ktoré na svojich vystúpeniach ospevujú donekonečna šikovnosť našich rodákov a ponúkajú možnosť divákovi navštíviť Bánov práve na akcii Kukuričňák, ktorá je spojená s menom Michal. Alebo archanjel Michal, patrón našej dediny, zariadil, aby si konečne niekto kompetentný uvedomil, že ľuďom chýba ľudová zábava, ľudské slovo, stretnutie a tak zviditeľnil v médiách malý kolektív nadšencov okolo Matice Bánov, ktorí cítia potrebu ďakovať silám lásky za dary našej Zeme.

Druhým víťazstvom Bánova bolo uznanie slovenského rekordu komisárom Jozefom Nemcom, ktorý o šikovnosti Bánovčanov hovorí po celom Slovensku. Tento rok zisťoval podrobnosti aj okolo organizácie a zabezpečenia Kukuričňáku a po zistení, že deň kukurice zostal na pleciach Mrcháň, rozhodol sa podporiť sponzorsky akciu sám, vraj on sám zaplatí zápisné do Knihy rekordov Slovenska, ktoré sa vyberá na vydanie novej publikácie Rekordov a na fotodokumentáciu, cestovné a plat zamestnancov. **Urobil to preto, lebo vie, čo obnáša takáto veľkolepá akcia.** Cestovné, stravné súborov, ozvučenie areálu, preprava vlastnými autami lavíc, stolov, stoličiek, a nájomné za „sedeničko divákov“, plagáty, propagácia, reklamy cez médiá, výzdoba, fotodokumentácia, odmeny pre súťažiacich... to všetko išlo z vrečka ženského súboru a ich rodín zjednotených okolo nadšených Benických. Vraj vstupné všetko dvojnásobne vrátilo. Aké vstupné? Napísaná suma mala slúžiť na zaplatenie rekordu, ceny za súťaže a za každú vstupenku mal dostať platiaci tombolový lístok. No keď sa z úradu rozšírilo tvrdenie, že vyvolení družbu vykonávajúci s Bánovom na Morave platiť nič nebudú, hoci odmietli vystupovať na Kukuričňáku, Mira rozhodla, že žiadne výnimky nebudú, vstupné zrušila a rozhodla sa na rovinu vraviť o tom, že akciu bojkotovala obec i Poľnohospodár, lebo mali dojem, že za ich peniaze získali Mrchane obdiv a majetky. Omyl!!! Mrchane a ich humor presvedča divákov po celom Slovensku, že slovo mrchavé je iba iróniou, ktorá núti divákov premýšľať, kto je vôbec mrchavý, či ten, kto sa narobí a zaplatí slávu dediny, alebo ten, kto dokola tvrdí, že Kukuričňák je vyťahovanie sa súboru za peniaze platiacich divákov, obecnej kasy a podnikateľov? Klobúk pred prácou mini skupinky takmer štvrtisícovej dediny zložil aj profesionálny kameraman, priateľ organizátorov, ktorý vyjadril presvedčenie, že takúto akciu ešte nezažil a keď sa dozvedel, že všetky výdavky v sume tisíc eur odpracujú Mrchane na svojich koncertoch, tak sa za hlavu chytil a zmenil, názov Mrchane na Holubice mieru. Na Cyrilo-metodských slávnostiach v Nitre prekvapil dav divákov samotný župan pán Belica, ktorý zisťoval termín Kukuričňáku, lebo vraj minuloročný mu ušiel a potom ľutoval, lebo takú akciu len tak nezažije. Pod Nitrianskym hradom si dojednával s Mrchaňami podrobnosti aj slovenský komisár Rekordov Nemeč, ktorý účastníkov svätej púte upozorňoval, aby podporili Bánov a Mrchane na Kukuričňáku, ktorý nemá páru na Slovensku. Toto všetko si človek nekúpi, toto všetko je výsledkom päťročnej práce mrchavých žien a ich fanúšikov.

Tretie víťazstvo Bánova bola návštevnosť Kukuričňáku, ktorú korunovali hostia z celého Slovenska. Tí najzábavnejší vypravili rušeň na javisku : za predsedu Matice slovenskej Mariana Tkáča poslal holubicu ako symbol mieru podpredseda Dozorného výboru Michal Martinkovič, za generálneho riaditeľa ŽSR Mariána Kravca zavesil na šúpoľový rušeň holubicu ako symbol vďaky za prácu železničiarov riaditeľ Kaľavský a tretiu holubicu ako symbol Duha svätého pridal pán páter Tadeáš z Františkánskeho kostola Nové Zámky. Takto ozdobený rušeň zo šúpolia dozdobený holubicami divákov putoval do Šurian na nádvorie Domu Matice u Štefana Zadrabaja, kde prečká zimné obdobie.

Štvrtým víťazstvom je potvrdenie myšlienky zdobiť rušeň bielymi papierovými holubicami. Mrchane na svojich koncertoch predstavujú maketu rušňa zo šúpolia a propagujú Kukuričňák s jeho posolstvom lásky, mieru, úcty k človeku, jeho práci a poďakovanie Zemi za plody, čo dáva. Zároveň ponúknú divákovi, aby svojim podpisom podporili posolstvo holubic a tým si zabezpečili, aby aj v ich mene bola na rušeň zavesená holubica ako symbol túžby, nech sa posolstvo lásky a mieru šíri po koľajniciach do celého Slovenska. A podpisov je stále viac a viac. To sa Mrchane zase narobia, kým povystrihujú toľko holubic! Ale vďaka ich neúnavnej práci pridáva si Kukuričňák na vážnosti a kráse. Aj Mrchane sa vedome menia na Holubice od Matice.

Piatym víťazstvom je šírenie posolstva **holubic** až za hranice Slovenska. Generálny riaditeľ ŽSR Kravec a páter Tadeáš zorganizovali v novembri svätú púť do Čenstochovej, kde sa každoročne koná púť železničiarov Poľska. K myšlienke úprimnej vďaky patrónky železníc svätej Kataríny sa začali pridávať aj železničiarri susedných štátov a tak už piaty rok prichádzajú železničiarri i veriaci na toto pútnické miesto aj zo Slovenska. Páter Tadeáš ponúkol túto možnosť aj Mrchaniam, aby svoje poďakovanie Zemi s Kukuričňákom uskutočnili v Čenstochovej. Mrchane neváhali ani chvíľu, veď Kukuričňák býval v minulosti spojený s Ďakovnou omšou. Vycestovali teda do Poľska a zažili zázračné chvíle na púti, kde hlavne chlapi - železničiarri niesli zlatými niťami povyšované vlajky svojich železničných staníc, lemovali vstup do chrámov a spievali s neopakovateľnou úprimnosťou chválospevy za mier, lásku a požehnanie všetkých ľudí, nielen železničiarov. Zážitky účastníkov i Mrcháň boli neopísateľné. To sa nedá opísať, to treba zažiť. Mrchane vedia, že takéto púte sa konali za ich detských čias i v okolí Bánova a tak snívajú o tom, že Kukuričňák zameraný na vďaku Zeme, krojované súbory Bánova, dychovky, spevácky zbor i obrazy a výzdoba z plodov zeme sú v našej dedine na takej úrovni, že ich stačí spojiť, preniesť do areálu ihriska a Svätomichalská púť bude tou pravou duchovnou vďakou človeka za lásku, mier a dary na zemi. Krásu omše pod holým nebom zažívajú Mrchane viackrát za rok na celoslovenských podujatiach, kde dotvárajú sviatočnú atmosféru i slabšie kolektívy či súbory ako sú v Bánove a predsa to dokážu. Všetko má svoje prečo ale i svoje lebo. No začať už konečne jednotne je treba. Prišiel ten čas. Ľudia strácajú hmotné istoty zamestnania, bánk, politikov. Prečo? Lebo silu duchovnej cesty si nik nekúpi, ani ju nevidí, môže ju iba cítiť a kráčať po nej. Je čas. Čas na lásku, na vďaku, na mier a na jednotu, kde nebude ani jeden porazený, všetci zvíťazia. Všetci, ktorí chcú. Lebo nasilu sa ani dobro konať nedá, veď ani ľúbiť nemožno nikoho nasilu donútiť. A Mrchane už dávno pochopili, že im vďaka ich viere v lásku a mier priniesli krídla na ktorých letia od človeka k človeku, od mesta k mestu, od úspechu k úspechu. A to sa nedá zatajiť. Vedia aj o tom, že to prináša so sebou nepekné reči závistlivcov, ale ich nadšenie a presvedčenie, že sa zázraky konať dajú im nikto nikdy nevezme. Možno ich z javiska vynesú ako osemdesiat ročné babičky. Už vopred sa tešia, že ich potom budú nazývať Holubičky – babičky –od Matičky. Vlastné presvedčenie a nadšenie dokážu rozdávať plnými hrstami.

Príďte a uvidíte !!!